

четата на Панайот Хитов. Четата била разбита- доста момчета били убити, а Панайот Хитов с няколко момчета, като оцелели са избягали из гората. Но след време Панайот Хитов слиза в града и моя вуйчо идва в село. Някои казали: "Комитата са върна". Пак султана казва, че има в Крушаре комити. И един ден идва една потеря, турска с един чаушен. И отива в съвета- там е бил помощник кмета. Кмет е бил дядо Димитър Ганев, а помощник кмет Демир Илков. Пита го чаушана има ли в селото комити. Той казва, че има и го карат да ги заведе в двора на вуйчо. Блокирали двора и влизат. Кучетата са спуснали да ги лаят. Вуйчо са хранял. Като видял турците изскочат навън и бягат. Вуйчо Слав тръгнал на запад, а Стефан бяга на север. Както бяга вуйчо Слав до една голяма топола имало прелез(плет) и щом стъпва на плета един го застрелява. А вуйчо Стефан стига брега на Тунджа и са фърля във водата със дрехите и преплува реката и отива в гората и са укрива. Онези са зафащат с вуйчо Слав да го бесат. Найнапред са земали дядо Иван и баба Иванка, завеждат ги в двора на кмета, окованават ги на стълбовете на пруста да ги разпитват, мъчели ги. След туй натоварват вуйчо Слав на каруца да го карат с конвой да не избяга. След като минали шосето излезли, сига има едно дебело дърво, към него той издъхнал, предал Богу дух. Баба не казва. И отиват във Сливен до Стария бряст- там е било каймакамството, дето сега е Общината. Турчана казва да кажат, че карат комита, ама виждат, че умрял и го карат да го погребат.

149. ЧЕШМА, НАПРАВЕНА С ХАЙДУШКО ИМАНЕ

Чешмът й била там горе на баира, на отсрещния баир. Петрова страна не ами по- отсам, там в нивите между едни орехи имало един кладенец. И са събират моми и ергени на седянка и казват: "Коя мома можи да иди да донесе вода от кладенеца". Тъз мома, дето са наела да иди са казвала Вълкана. Тя казала: "Аз мога да ида да донеса вода от кладенчето". И отива тя със стомната за вода. Обаче таман зема да пълни и като чува горюлтия голяма идела отгоре и са качва на ореха. И какво мислиш?!- Идват хайдути и копаят и заравят там инь харания със злато. Хайдути, дето са против турците, обрали хазньть. Хазньть минава от тук и отива за Цариград. И те обрали хазньть и отиват там да го заровят. И казват: "Който заколи тука дванайсе братя той щи земи тез алтъни." И тя си отива и казва на майка си. И майка ѝ насаждда ина кокошка с 15- 16 яйца, избира по- остри за петли. И като са излюпили и пораснали- заклават ги и изваждат парити., златото и гу земат и тя снема чешмата долу на нейни разноски. И тъз чишма са дума Вълкана, ама ѝ думат Милкана. Харанията е голям черен бакър, дето варят маджун.